

Чули сте Његову екселенцију кад је, без залета, онако кремански, пророчки а непристрасно, како само он то уме, предвидео да ће и на ванредним парламентарним изборима "победити најбољи и, с провереним поверењем код грађана, наставити да остварују постављене циљеве које је Србија одавно заслужила". У то име, чак је своме наследнику на трону виделиста, Канцелару српском и све Србије, опростио и то што, ево равно девет месеци, никако да одвоји који минут од оног двадесетпеточасовног радног времена седам дана у недељи и коначно ишчита Екселенцијин кроки крокија "платформе" о Косову.

Нема ту места личној сујети - Екселенцији је најважније да је "Србија на правом путу" да постане "руска губернија", упс, да се некако увуче "Европској унији која нема алтернативу"... Јер, кад Екселенција нешто обећа и да реч, а поготово кад се у Бога закуне - онда, сматрај да се човек држи за реч, а во за рогове, што би рекли Тарабићи или већ неки.

Казују то и четири насумична примера - а ни иза једног не стоји Лекић из "Државног удара" који је од "екселенцијизама" и књигу срочио - из Екселенцијиног пребогатог си-вија.

